

WPLYNEŁO
3. 10. 2023
539 2023

prof. dr hab. inż. Elżbieta Horszczaruk
Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

P. Garbacz
03/10/2023

DZIEKAN
Wydziału Inżynierii Lądowej

prof. dr hab./inż. Andrzej Garbacz

Szczecin, dnia 23.09. 2023 r.

RECENZJA

rozprawy doktorskiej mgra inż. Damiana Łukasza Cichockiego

pt.: „Wpływ wybranych modyfikacji betonu na współczynnik pełzania”

z dziedziny nauk inżynieryjno-technicznych; dyscypliny: Inżynieria Lądowa, Geodezja i
Transport

Promotor: prof. dr hab. inż. Piotr Woyciechowski

Promotor pomocniczy: dr inż. Piotr Leon Narloch

1. Podstawa formalna opracowania recenzji

Podstawę formalną do wykonania niniejszej recenzji stanowią:

- Uchwała nr 769/2023 Rady Naukowej Dyscypliny Inżynieria Lądowa, Geodezja i Transport Politechniki Warszawskiej z dnia 04.07. 2023 r.,
- Pismo Rady Naukowej Dyscypliny Inżynieria Lądowa, Geodezja i Transport Politechniki Warszawskiej z dnia 13.07.2023 r.

2. Charakterystyka ogólna rozprawy

Rozprawa ma charakter doświadczalno-analityczny i dotyczy wpływu wybranych modyfikacji materiałowych betonu na współczynnik pełzania. Przedłożona w formie zwartej publikacji praca liczy łącznie 164 strony i składa się z 10 rozdziałów poprzedzonych streszczeniami w języku polskim i angielskim. W tekście pracy zamieszczono 22 tablice i 95 rysunków.

Rozdział 1 jest krótkim wprowadzeniem w tematykę rozprawy. Rozdział 2 zawiera tezę, cel i zakres pracy. Kolejne rozdziały (rozdziały od 3 do 5) zawierają studia literaturowe, których przedmiotem są: modyfikacje materiałowe mieszanek betonowych w zakresie dodatków mineralnych i domieszek chemicznych, ogólna charakterystyka odkształceń betonu ze szczególnym uwzględnieniem pęcznienia i skurczu betonu oraz przegląd obliczeniowych i badawczych modeli do wyznaczania odkształceń pęcznienia.

Rozdziały od 6 do 8 zawierają opis badań własnych Doktoranta. W rozdziałach tych omówiono program i metodykę badań doświadczalnych, dobór podstawowych skalników i ustalenie składu mieszanek betonowych oraz wyniki badań. Rozdział 9 zawiera analizę wyników badań oraz porównanie doświadczalnie wyznaczonego współczynnika pęcznienia z wartościami modelowymi wg Eurokodu 2. W oparciu o wyniki badań, w rozdziale 10 dokonano podsumowania i sformułowano wnioski końcowe. Rozprawę kończy bibliografia zawierająca 111 pozycji literaturowych, 5 źródeł internetowych oraz 19 norm.

Podsumowując stwierdzam, że układ rozprawy, kolejność prezentowanych wyników oraz poprawność językowa nie budzi zastrzeżeń.

3. Ocena merytoryczna rozprawy

3.1. Ocena ogólna rozprawy

Recenzowana rozprawa wskazuje na kompetencje Doktoranta w zakresie samodzielnego prowadzenia badań laboratoryjnych i interpretacji ich wyników. Widoczna jest konsekwencja działań poczynwszy od literaturowego rozpoznania tematu, poprzez opracowanie planu eksperymentu i zrealizowanie badań do próby analizy uzyskanych wyników i porównania ich z wybranym analitycznym modelem normowym. Ogólnie można stwierdzić, że Doktorant rozwiązał poprzez badania laboratoryjne i analizę ich wyników podjęty problem naukowy.

Przedstawione poniżej krytyczne uwagi mają w wielu wypadkach charakter dyskusyjny a ich celem jest pobudzenie Doktoranta do podjęcia dalszych badań i analiz w celu wyjaśnienia wątpliwości i przygotowywania dalszych publikacji.

3.2. Ocena tezy pracy

Zdaniem recenzenta teza pracy (str. 13) jest sformułowana zbyt ogólnie. Stwierdzenie „*Modyfikacje materiałowe betonu, takie jak rodzaj i zawartość dodatku oraz napowietrzenie, znacząco wpływają na wartości współczynnika pęcznienia*” powinno być sformułowane bardziej

precyzyjnie w odniesieniu do modyfikacji materiałowych badanych w eksperymencie np.: „*Modyfikacje materiałowe betonu, takie jak zawartość dodatku żużla wielkopieczowego oraz napowietrzenie, znacząco wpływają na wartości współczynnika pełzania*”. W badaniach analizowano wpływ tylko jednego rodzaju dodatku mineralnego (żużel wielkopieczowy), więc nie można w tezie powoływać się na rodzaj stosowanych dodatków.

3.3. Ocena części studialnej

Zagadnienia w rozprawie poddane studiom literaturowym (opis zjawisk pełzania i skurczu betonu, opis metod badawczych pozwalających na wyznaczenie wielkości odkształceń pełzania i modeli teoretycznych opisujących to zjawisko) jak i dobór analizowanej literatury należy uznać za właściwe.

W świetle postawionej w rozprawie tezy, zdaniem recenzenta, w rozprawie zabrakło przeglądu literatury dotyczącego wpływu dodatków mineralnych na wielkość odkształceń pełzania. Chodzi tu głównie o pył krzemionkowy i popiół lotny. Wpływ pyłu krzemionkowego na wielkość odkształceń pełzania jest dość dobrze zbadany. Ma to związek z projektowaniem konstrukcji z betonów wysokiej wytrzymałości (BWW), gdzie pył krzemionkowy jest głównym dodatkiem pozwalającym na uzyskanie przez beton wysokiej wytrzymałości na ściskanie. Badania własne Doktoranta dotyczą wprawdzie betonów zwykłych a nie BWW, jednak wpływ dodatków mineralnych na wartość odkształceń pełzania należało krótko opisać w przeglądzie literaturowym. Bardzo mało jest badań dotyczących wpływu zastosowania żużla wielkopieczowego na współczynnik pełzania, co należało zdaniem recenzenta również podkreślić w studium literatury.

3.4. Ocena części badawczej rozprawy

Badania doświadczalne zostały zrealizowane według własnego programu badań Doktoranta. Starannie dobrano skład 9 mieszanek betonowych, dla których przyjęto dwie modyfikacje materiałowe: zawartość żużla wielkopieczowego względem cementu (0%, 25% i 75%) oraz poziom napowietrzenia mieszanki (2,5%, 4,4% i 6,9%). Wyjściowa klasa betonu C30/37 została potwierdzona w badaniach wstępnych dla wszystkich betonów. Badania odkształceń pełzania przeprowadzono na 18 pełzarkach sprężynowych zgodnie z normą PN-EN 12390-17. Badania przeprowadzono na próbkach prostopadłościennych o wymiarach 100x100x500 mm, z czego dla każdego betonu 2 próbki wykorzystano do badania pełzania a 3 próbki do badania skurczu. Oznaczono również wytrzymałość na ściskanie i moduł sprężystości dla wszystkich betonów po 28 dniach dojrzewania, przyjmując minimalną liczbę

3 próbek w każdym badaniu dla danego rodzaju betonu. Z uwagi na złożoną procedurę badawczą, bardzo długi czas prowadzenia badań oraz zaplanowanie badań 9 różnych betonów, przyjęcie minimalnej, wymaganej normowo liczby próbek dla wszystkich rodzajów badań, wydaje się całkowicie zasadne.

Oryginalnym rozwiązaniem Doktoranta jest zapewnienie stabilnych warunków wilgotnościowych w pomieszczeniu z pełzarkami, dzięki zastosowaniu autorskiego systemu utrzymywania wilgotności przy stałej temperaturze. Badania w poszczególnych etapach zaprogramowano i wykonano właściwie. Nie wnoszę zastrzeżeń do metodyki zrealizowanych badań.

3.5. Ocena części analitycznej i wniosków

Doktorant przy użyciu programu STATISTICA dokonał analizy danych doświadczalnych wykorzystując analizę Pareto do oceny poziomu istotności zastosowanych modyfikacji materiałowych nie tylko w odniesieniu do współczynnika pełzania, ale także wytrzymałości na ściskanie i modułu sprężystości badanych betonów. Dokonał również analizy porównawczej wartości współczynników pełzania obliczonych wg Eurokodu 2 oraz wyznaczonych na podstawie badań.

W przeprowadzonej analizie i wnioskach końcowych Doktorant koncentrował się głównie na wynikach statystycznych stwierdzając, że samo napowietrzanie mieszanki betonowej nie miało tak znaczącego wpływu na współczynnik pełzania jak wysoka zawartość żużla wielkopiecowego w betonie. Zdaniem recenzenta należało wykonać oznaczenie charakterystyki porów powietrznych w badanych betonach, która pozwoliłaby na przeprowadzenie szerszej analizy współczynnika pełzania w oparciu o strukturę badanych betonów.

W przeprowadzonej analizie brakuje danych w zakresie odchylenia standardowego wyników pomiarów wytrzymałości na ściskanie i modułu sprężystości. Zabrakło też, zdaniem recenzenta, porównania uzyskanych wyników współczynnika pełzania z wynikami publikowanymi w literaturze.

Najslabszą częścią pracy są wnioski końcowe, które sformułowane są bardzo ogólnie i niezbyt starannie. Szczególnie ta uwaga odnosi się do wniosku trzeciego (str. 153): *„Porównanie wyników określonych laboratoryjnie oraz na podstawie modelu obliczeniowego EC 2, przedstawione na Rys. 9.9. pokazuje, iż rozbieżności pomiędzy wynikami uzyskanymi dla tych samych mieszanek potrafią przekroczyć 35 %, a więc przekraczają również deklarowaną przez normę EC 2 dokładność modelu na poziomie ± 20 %.* Jak należy domniemywać, chodzi

w tym wniosku o porównanie wyników współczynnika pełzania obliczonych na podstawie wyników z badań laboratoryjnych i wg Eurokodu 2. Przywołany we wniosku rysunek 9.9 przedstawia wpływ stopnia napowietrzenia mieszanki betonowej na wartość współczynnika pełzania betonu, a nie porównanie współczynników pełzania obliczonych z danych laboratoryjnych i wg Eurokodu 2. Dodatkowo Doktorant wyznaczył współczynniki pełzania dla badanych betonów a nie mieszanek betonowych, jak pisze we wniosku.

Gdyby Doktorant nie stosował jednakowych oznaczeń dla próbek betonowych i mieszanek, prawdopodobnie uniknąłby w tekście rozprawy podobnych błędów merytorycznych jak we wniosku trzecim. Przykładowo na stronie 145 w dwóch ostatnich liniijkach Doktorant stwierdza, że: *”wytrzymałość na ściskanie, która to w 365 dniu od przyłożenia obciążenia była prawdopodobnie jednakowa dla mieszanek M1 – M3”*.

Recenzent oczekuje, że w trakcie obrony Doktorant dokona korekty wniosków końcowych.

Podsumowując tę część recenzji, wiedzę teoretyczną, warsztat naukowo-badawczy Doktoranta i umiejętność samodzielnego prowadzenia przez niego badań oceniam pozytywnie.

4. Ocena strony redakcyjnej pracy

Ogólnie rozprawa napisana jest poprawnym językiem, myśli z reguły formułowane są jasno. Recenzent zauważył jednak pewne uchybienia, które nie mają wpływu na merytoryczną ocenę pracy i nie wymagają one odniesienia autora podczas obrony pracy:

- 1) Duża część rysunków zamieszczona w rozdziałach od 4 do 7 zawiera opisy osi i objaśnienia w języku angielskim. Rozprawa jest pisana w języku polskim i wymóg ten dotyczy również treści przedstawianej na rysunkach.
- 2) Str. 88 pierwszy wiersz od dołu – brakuje w numerze normy C512/C512M oznaczenia ASTM oraz odwołania do bibliografii.
- 3) Str. 112: *„Przy zastosowaniu żużla wielkopieczowego można uzyskać beton o lepszych właściwościach, co potwierdzają liczne prace naukowe [109]”* - autor powołuje się tylko na jedną pracę.
- 4) Str. 116: podpis pod rys. 7.4. *Schemat lodu zamarzającego w betonie* – to woda zamarza a nie lód.
- 5) W kilku miejscach w tekście przy powoływaniu się na normy brak odniesienia do bibliografii, patrz strony: 57, 61, 62, 88, 90, 110, 111, 117, 152.

- 6) Liczne błędy interpunkcyjne w całym tekście rozprawy, w tym przy przywoływaniu rysunków i tablic w nawiasach zwykłych, np. (Rys. 4.31.); (Rys. 4.32. i 4.33); (Rys. 6.2.) (Rys. 9.7.); (Tablica 7.5.);(Tab. 8.4.).

5. Podsumowanie i wniosek końcowy

Opiniowana rozprawa doktorska mgra inż. Damiana Łukasza Cichockiego pt.: „Wpływ wybranych modyfikacji betonu na współczynnik pełzania” rozwiązuje postawione oryginalne zadanie naukowe. Doktorant wykazał się odpowiednimi umiejętnościami programowania i prowadzenia trudnych badań doświadczalnych. Autor uzyskał oryginalne wyniki z badań, przeanalizował je, krytycznie ocenił i wyciągnął w większości trafne wnioski. Świadczy to o predyspozycjach i odpowiednim jego przygotowaniu do samodzielnego prowadzenia prac naukowo-badawczych.

Uwagi krytyczne wymienione w punkcie 3 i 4 recenzji nie umniejszają w najmniejszym stopniu wartości naukowej rozprawy, która wnosi w przedmiotowym temacie istotny wkład w rozwój wiedzy w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych, w dyscyplinie Inżynieria Lądowa, Geodezja i Transport na temat wpływu dodatków mineralnych i domieszek na współczynnik pełzania betonu.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzam, iż recenzowana rozprawa mgra inż. Damiana Łukasza Cichockiego pt.: „Wpływ wybranych modyfikacji betonu na współczynnik pełzania” spełnia wszystkie warunki rozprawy doktorskiej, określone w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574 ze zm.) i wnoszę o dopuszczenie jej do publicznej obrony.

